

Sygnatura akt VI Ka 509/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **23 września 2014** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Dariusz Prażmowski

Sędziowie SSO Krzysztof Ficek (spr.)

SSO Marcin Schoenborn

Protokolant Agata Lipke

przy udziale Bożeny Sosnowskiej

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2014 r.

sprawy **M. K.** ur. (...) w R.,

syna B. i J.

oskarżonego z art. 286§1 kk, art. 297§1 kk, art. 286§1 kk i art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 22 stycznia 2014 r. sygnatura akt II K 344/13

na mocy art. 437 kpk i art. 438 kpk

uchyla punkty 1, 2, 3, 4 oraz 16 a) i sprawę oskarżonego M. K. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Rudzie Śląskiej do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VI Ka 509/14

UZASADNIENIE

M. K. został oskarżony o popełnienie VII czynów zabronionych: I. z art. 286 §1 k.k., II. z art. 297 § 1 k.k., III. z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., IV. z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., V. z art. 297 § 1 k.k., VI. z art. 297 § 1 k.k., VII z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej wydanym w trybie art. 335 k.p.k. z dnia 22 stycznia 2014 roku w sprawie o sygn. akt II K 344/13 M. K. został uznany za winnego czynów opisanych w części wstępnej wyroku: czynu opisanego w pkt I, tj. z art. 286 § 1 k.k., czynów opisanych w pkt II, V, VI tj. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., czynów opisanych w pkt III, IV tj. art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Od powyższego wyroku apelację złożył oskarżyciel publiczny na niekorzyść w części dotyczącej M. K. zarzucając wyrokowi:

-obrazę prawa procesowego, a to art. 335 § 1 k.p.k. w zw. z art. 343 § 6 k.p.k., mająca wpływ na treść orzeczenia, a polegająca na wydaniu przez Sąd wobec oskarżonego M. K. wyroku skazującego w trybie art. 335 k.p.k., mimo nie uwzględnienia w pełnym zakresie wniosku o wydanie wyroku i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kar, poprzez pominięcie w punkcie 3 wyroku w ciągu przestępstw czynu opisanego w części wstępnej wyroku jako czyn VII z dnia 8 marca 2002 r. tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść a polegający na nie uznaniu M. K. za winnego popełnienia przestępstwa opisanego w części wstępnej wyroku jako czyn VII z dnia 8 marca 2002 r. tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. podczas gdy zgromadzony w postępowaniu materiał dowodowy wskazuje na wyczerpanie znamion przedmiotowego przestępstwa przez oskarżonego.

Stawiając powyższe zarzuty oskarżyciel publiczny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego M. K. i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego okazała się zasadna. W skutek wniesienia apelacji konieczne stało się uchylenie zaskarżonego orzeczenia w punkcie 1,2,3,4 oraz 16 a i przekazanie sprawy oskarżonego M. K. Sądowi Rejonowemu w Rudzie Śląskiej do ponownego rozpoznania.

Sąd I instancji wydając zaskarżony wyrok w części dotyczącej oskarżonego M. K. starannie i wnikliwie przeanalizował stan faktyczny, dokonał również prawidłowych ustaleń dotyczących okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu oraz ustaleń w zakresie winy. Nie budzi również zastrzeżeń przyjęta kwalifikacja prawna przypisanych mu czynów.

Sąd pierwszej instancji uwzględniając wniosek prokuratora o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy w trybie art. 335 k.p.k. w sentencji wyroku nie zawarł rozstrzygnięcia w przedmiocie czynu z dnia 8 marca 2002 roku, tj. przestępstwa z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., objętego zawartym porozumieniem, wskazanego w części wstępnej wyroku w punkcie VII, dopuszczając się tym samym naruszenia prawa procesowego art. 413 § 1 pkt 5 k.p.k.

Świadczy o tym wymienienie przez sąd pierwszej instancji w części wstępnej wyroku tego czynu oraz przedstawienie w uzasadnieniu faktycznych i prawnych rozważań odnoszących się do niego. Uznać zatem należy, że sąd rozpatrujący sprawę nie umieścił jedynie rozstrzygnięcia w tym zakresie w sentencji wyroku. Jednocześnie podkreślić należy, że sam wskazał na to uchybienie w treści uzasadnienia, podając, że na skutek omyłki pominął jeden czyn szczegółowo opisany w części wstępnej wyroku- czyn VII z dnia 8 marca 2002 r. tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Wobec powyższego oskarżyciel publiczny niesłusznie postawił II zarzut tj. błędu w ustaleniach faktycznych polegającego na nie uznaniu M. K. za winnego zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku jako czyn VII z dnia 8 marca 2002 roku., albowiem sąd pierwszej instancji jedynie pominął zamieszczenie rozstrzygnięcia w tym zakresie w sentencji wyroku, dopuszczając się naruszenia art. 413 § 1 pkt 5 k.p.k..

Uznać zatem należy, że doszło do obrazę prawa procesowego mającego wpływ na rozstrzygnięcia i koniecznym było uchylenie punktu 1,2,3,4 oraz 16 a wyroku i przekazanie sprawy oskarżonego M. K. Sądowi Rejonowemu w Rudzie Śląskiej do ponownego rozpoznania.

Jednocześnie wskazać należy, że nie ma przeszkód prawnych, aby sąd I instancji ponownie wydał wyrok w trybie art. 335 k.p.k., albowiem treść uzgodnień stron nie uległa zmianie.